

Luděk Kleander

Zpracovali:

Polák Vojtěch, Hojný Matouš, Pecnová Eliška, Vaněk Matěj, Paríšková Monika

Pod vedením Mgr. Yvety Šecové

Pan Luděk **Kleander** se narodil 10. listopadu roku 1924 ve Dvoře Králové nad Labem. Jeho rodina tu vlastnila cihelnu, dům a hospodářství. Už od mládí je nadšeným sokolem.

0:21-0:34--“Měl jsem velice krásný život, který byl udělaný tím, že jsem měl vynikající rodiče, vynikající společnost, to byl Sokol. Byli jsme velice pevně staženi se Sokolem. Já si pamatuji, jak jsem byl takový malý tajtrdlík a měl jsem tu čepici s červeným býčkem. Pořád jsem zpíval ... (nevím co, písnička) a ten Sokol, musím děkovat, že nás vedl k obrovské kázni. Pamatuju si, že otec, když jsem začínal koukat na holky, mi řekl: Neodvažuj se, do rodiny, když chodíš, přivést mi nesokolku.”

Luděk vystudoval ve Dvoře obecnou a měšťanskou školu a vyučil se tesařem a zedníkem. Dva roky tu pracoval v podniku pana Ponikelského a nakonec nastoupil na Průmyslovou střední školu v Českých Budějovicích. Po dvou letech studia se Luděk díky svému otci mohl vrátit do Dvora a pracovat tu ve firmě Junkers, místo aby pracoval v německých zbrojařských závodech.

22:42-22:44--“Nastoupil jsem k firmě Junkers. To jsou letecké motory.”

Při zaměstnání si Luděk dokončil střední školu a odmaturoval. Po válce s Čechách nemohl najít práci, a tak nastoupil do stavební firmy v Bratislavě. Tam také Vystudoval vysokou školu inženýrských staveb. Na Slovensku se podílel na mnoha stavebních projektech, vystavěl i několik vodních přehrad. Zatímco byl na Slovensku, zabavili jeho rodině ve Dvoře Králové cihelnu.

27:10-27:18“Naráz mně telefonovali mí známí: “Luďku, víš, že ti rozebírají cihelnu?””

Na Slovensku poznal svoji budoucí ženu Olinku, která byla také sokolka.

33:00-33:13,,Ta Olinka. Jsem ji potkal. Ona řikala: „Ale já spěchám, nervózně.“ a já: „A kam?“ No do Sokola, do Sokola, jdu cvičit.“

Vzali se v roce 1951, mají spolu 2 dcery. S manželkou a dcerami se často stěhovali za prací.

31:25-31:35“Potom jsem se tam zamiloval do mojí manželky, vzali jsme se a po dvou letech jsme měli první dítě.”

Do České republiky se vrátil až v důchodu, v současnosti přebývá v Diakonii ve Dvoře Králové nad Labem.

A máte nějaké poselství pro dnešní generaci?

37:24-37:28--“Že se chlapi nedovedou chovat k dámám. Chlap musí mít eleganci.”